

Kinder Torah

Parashas Bamidbar

Put it all Together

“What a beautiful mitzvah, Chaim; dancing in front of the chosson.”

“I agree, Avi. A chassanah is one of the happiest events on the face of the earth.”

As Chaim and Avi are dancing and talking, the band changes its tune. They begin to play a well known song. The words are from a verse in Tehillim.

“Yomim al yimei melech toseif shenosav kimo dor vador” (61:7).

Everyone stops dancing, looks toward the door and sees . . . the Rosh Yeshiva! He enters the dance-floor and begins dancing with the chosson. The guests all gather around, clap hands, and watch the Rosh Yeshiva and the chosson enjoy their special dance together.

“What a sight to behold, Chaim.”

“I am enjoying it as much as you are, Avi. However, I have a question about this. Why do they always play that particular song when the Rosh Yeshiva walks in? Is there some deep connection between the two?”

“I had the same question myself, Chaim. I looked into many sefarim and never found an answer. I have an idea of my own. Would you like to hear it?”

“Sure, Avi.”

“The translation of the verse is, ‘May You add days onto the king’s days! May his years be like generations!’ It is a request for a blessing for the king. Perhaps the Rosh Yeshiva is being compared to a king.”

“That is quite an honor for him.”

“Yes, but I think the reason surpasses honor alone. The king has the *middah* (character trait) of *malchus* (royalty). The Rosh Yeshiva also exhibits that *middah*.”

“In order for me to understand that, Avi, you have to explain to me what the *middah* of *malchus* is.”

“Rav Shimshon Pincus zt”l speaks about it when he discusses this last week of Sefiras HaOmer. Each week we work on a different *middah*; a different facet of self perfection. During this time period we receive *Siyata DiShmaya* (Heavenly Assistance) to help us succeed in elevating these *middos*. Only after our *middos* are refined, are we deemed fit to receive the Torah on Shavuos. The last week is the *middah* of *malchus*. Rav Pincus describes *malchus* as *shelaymus* - completion. *Malchus* takes all of the other *middos* (*chessed, gevura, tiferes, netzach, hod, and yesod*) and combines them into one complete whole. One who has the *middah* of *malchus* has all of the *middos*, in beautiful balance. He is the complete person - the *Adam HaShalem*.”

“What a beautiful person!”

“Exactly. The Rosh Yeshiva is such a person. He is a living example of all of the *middos* combined into a perfectly balanced whole person. He is the *Adam HaShalem*. He is *malchus*. Perhaps that is why they play the song which speaks about the *melech*. Who is a more stirring example of a *melech* than our beloved Rosh Yeshiva.”

“May his years be as many generations!”
“Amen.”

Kinderlach . . .

We are in the final days of the final week before Kaballas HaTorah. This is the week of malchus. This is the week when we combine all of the middos that we have worked on over the past six weeks into one perfect whole. This is the week that we can become shalem. The whole is greater than the sum of the parts. The Adam HaShalem is in balance. He is consistent. He is dependable. He is a pleasure to be with. He gives nachas to Hashem and to his fellow man. Kinderlach, you can be that person. You can reach malchus. This is the week to put it all together.

Today is THE Day

“I feel that I am ready Chaim.”

“Me too, Avi. We have all worked hard these seven weeks, preparing ourselves for Shavuos. Now the holy day is almost upon us. What is our Avodas Hashem on the chag of Shavuos?”

“Excellent question, Chaim. The Nesivos Shalom speaks about this very subject. He begins by explaining that just as the Torah is eternal, so too the giving of the Torah is eternal. Shavuos, the holy day of the giving of the Torah is not just a commemoration of an event that happened over three thousand years ago. Rather this day, the sixth of Sivan, is forever infused with its original holiness. This year, like every year, we have the potential to experience the same *Kaballas HaTorah* that our forefathers merited, in all of its awe and glory.”

“How do we do that?”

“I will answer that by revealing another aspect of Shavuos. The Nesivos Shalom cites the verse in Shir HaShirim (3:11)

which entreats the Daughters of Tzion to gaze at Shlomo HaMelech adorned with the crown that his mother made him on the day of his wedding. The Medrash (Shir HaShirim Rabba) explains that The King is Hashem, the day of His wedding is Maamad Har Sinai, and the bride is Klal Yisrael. What does the King do on the day of His wedding? He gives gifts to His subjects. Hashem, the King with unlimited wealth, gives gifts that are priceless.”

“How can we receive His gifts, Avi?”

“We must prove to Him that we are worthy of receiving them. We need to demonstrate our desire for them. Finally, we must ask for them. Now, what is His greatest gift?”

“The Torah!”

“Correct, Chaim. That is what we want. We will settle for nothing less. In order to receive the world’s most valuable gift, we must prove that we are worthy. That is what we have been doing these past seven weeks of Sefiras HaOmer. We have been working on our *middos*, perfecting ourselves to become the refined people who are worthy to receive and keep the Torah. Secondly, we show our desire for Torah by learning it with all of our energy. During these last days before Shavuos, and even more so on the Holy Day itself, we devote every possible moment to learning Torah. We learn and review what we have learned, using our minds to understand the subject as deeply and thoroughly as possible. This shows Hashem how much we love His precious Torah. Lastly, in our prayers, we ask Him to give us His invaluable gift. ‘Load us up Hashem our G-d with the blessings of Your appointed time’ (from the prayers of the day).”

“What are the blessings of Shavuos?”

“Excellent question, Chaim. In the times of the Beis HaMikdash we brought a korban called ‘*Mincha Chadasha*’ the ‘New Offering.’ It symbolized renewal. Today is our wedding day, the day that a young couple begins their new life together. Today we renew our relationship with Hashem. We take His greatest gift, the Torah, and use it to come as close to Him as a kallah to a chosson. That is what we can accomplish on this day of Shavuos.”

Kinderlach . . .

Shavuos is almost here. On that day we can receive a whole world of Torah. We can rise to great spiritual heights. We can come so close to Hashem. How? By eradicating any bad middos. By learning Torah with all of our might. By pouring our hearts out in prayer. Hashem will see how much we want to be close to Him and His Torah, and He will give us a wonderful gift this Shavuos.

ההגדה לבנר

פרשת במדבר

לצרף הכל יחד

"איזו מצווה יפה, חיים: לרקוד לפני החתן."
 "אני מסכים אתך, אברימי. חתונה היא אחד מהאירועים השמחים ביותר בחיים."

בשעה שחיים ואברימי רוקדים ומשוחחים, התזמורת עוברת לנגן מנגינה אחרת: שיר ידוע. המילים הם מפסוק בתהלים: "ימים על ימי מלך תוסיף, שנותיו כמו דור דור" (ס"א, ז')

הכל מפסיקים לרקוד, מביטים לעבר הדלת ורואים את... ראש הישיבה! הוא נכנס לרחבת הריקודים ומתחיל לרקוד עם החתן. האורחים מתאספים סביב, מוחאים כפיים ומביטים בראש הישיבה ובחתן הנהנים מהריקוד המיוחד שלהם ביחד.

"איזה מראה נפלא, חיים."

"אני נהנה ממנו לא פחות ממך, אברימי. אך יש לי שאלה בנוגע לעניין זה. מדוע הם תמיד משמיעים דווקא את השיר הזה כאשר ראש הישיבה נכנס? האם יש איזה שהוא קשר עמוק בין כניסתו לבין מילות השיר?"

"גם אצלי התעוררה שאלה זו, חיים. הסתכלתי בהרבה ספרים ולא מצאתי לה תשובה. אך יש לי רעיון משלי. האם אתה מעוניין לשמוע אותו?"

"ודאי, אברימי."

"פסוק זה הוא בקשה על המלך שיתברך. אולי אנו משווים כאן בין ראש ישיבה למלך."

"זהו כבוד גדול מאוד בשבילו."

"נכון, אך אני חושב שאין המדובר רק בכבוד סתם. המלך הוא בעל המידה של מלכות. ראש הישיבה גם כן מביע מידה זו."

"אם אתה רוצה שאבין את דבריך, אברימי, עליך להסביר לי מהי המידה של מלכות."
 "הרב שמשון פינקוס זצ"ל עסק בכך כאשר דן בשבוע אחרון זה של ספירת העומר. בכל שבוע אנו עובדים על מידה אחרת, על צד אחר של תיקון עצמי. במשך תקופה זו קיבלנו סייעתא דשמיא שעזרה לנו להצליח בהתעלות במידות אלה. רק לאחר שתיקנו את מידותינו, אנו מוכנים לקבל את התורה בחג השבועות. המידה של השבוע האחרון היא מידת המלכות. הרב פינקוס מתאר את מידת המלכות כמידת השלמות. המלכות היא צירוף של כל המידות האחרות (חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, ויסוד) לדבר שלם ומושלם. מי שקיימת אצלו מידת המלכות, הרי קיימים אצלו כל המידות באיזון נפלא. הוא האדם השלם."
 "איזה אדם נהדר!"

"נכון מאוד. וראש הישיבה הוא אדם כזה. הוא דוגמא חיה לשילוב כל המידות באדם שלם ומאוזן לגמרי. הוא האדם השלם. הוא עצמו מלכות. זוהי הסיבה אולי, מדוע משמיעים שיר זה כאשר מדברים על המלך. מי יכול לייצג את דמות המלך בצורה טובה יותר מראש הישיבה האהוב שלנו?"
 "ייה רצון ששנותיו יהיו כשנות דור ודור!"
 "אמן."

היום הוא היום

"אני מרגיש שאני מוכן, חיים."
 "גם אני, אברימי. כולנו עבדנו קשה בשבעת השבועות האלה על הכנה לשבועות. כעת היום הקדוש מגיע עוד מעט. מהי עבודת ה' המיוחדת לחג השבועות?"

"שאלה מצויינת, חיים. הניתבות שלום עוסק בנושא זה בדיוק. הוא מתחיל בהסבר שכשם שהתורה היא נצחית, כך מתן התורה הוא נצחי. שבועות, היום הקדוש שבו ניתנה התורה, איננו רק זכר לאותו אירוע שקרה לפני יותר משלושת אלפים שנה. לא – יום זה, השישה בסיוון, נשאר ספוג לתמיד בקדושתו המקורית. השנה, כמו בכל שנה, יש לנו היכולת לחוות את אותה קבלת תורה שחוו אבותינו, בכל הכבוד וההדר שלו."
 "כיצד יכולים אנו לעשות זאת?"

"אענה לך ע"י כך שאגלה לך עוד צד של חג השבועות. הניתבות שלום מצטט את הפסוק משיר השירים (ג', י"א) שבו בנות ציון נקראות להביט בשלמה המלך המעוט 'בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו'. המדרש (שיר השירים רבה) מסביר שהמלך הוא ה', ויום חתונתו הוא יום מעמד הר סיני. הכלה היא כלל ישראל. ומה עושה המלך ביום חתונתו? הוא מחלק מתנות לנתינתיו."

ה', המלך שהוא בעל עושר בלתי מוגבל, מחלק מתנות שאי אפשר אפילו לאמוד את ערכן."

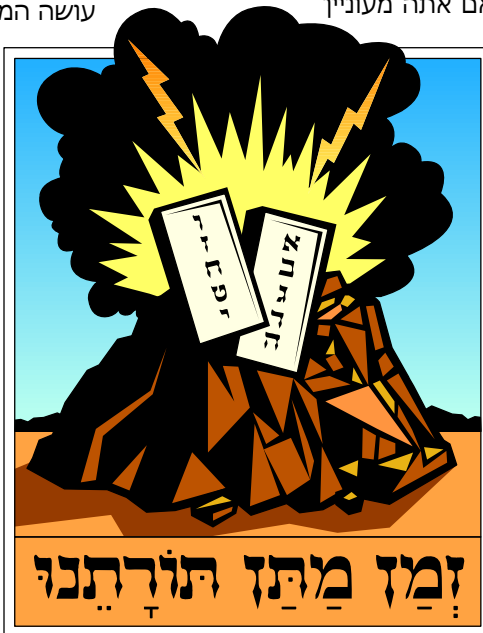
"כיצד אנו יכולים ליזכות במתנותיו, אברימי?"

"עלינו להוכיח לו שאנו ראויים לקבל אותן. עלינו להפגין את רצוננו לקבלן. ולבסוף, עלינו פשוט לבקש אותן. וכעת, מהי המתנה הגדולה ביותר שלנו?"
 "התורה!"

"נכון, חיים. וזה מה שאנו רוצים. אל לנו להסתפק בפחות. על מנת לקבל את המתנה היקרה ביותר בעולם, עלינו להוכיח לה' שאנו ראויים לה. וזה מה שעשינו בשבעת השבועות האחרונים, בספירת העומר. עבדנו על מידותינו, עד שתיקנו אותן והיינו לאנשים מתוקנים הראויים לקבל את התורה ולקיימה. ושנית, הראינו את רצוננו בתורה בכך שלמדנו בכל כוחנו. במשך ימים אחרונים אלה לפני שבועות, ועוד יותר מכך – ביום הקדוש עצמו – אנו מקדישים כל רגע ורגע אפשרי ללימוד תורה. אנו לומדים וחוזרים על מה שלמדנו, מנצלים את שכלנו כדי להבין את הנושאים הנלמדים בצורה העמוקה והיסודית ביותר. דבר זה מראה לה' עד כמה אנו אוהבים את תורתו הקדושה. ולבסוף, בתפילותינו, אנו מבקשים ממנו שיעניק לנו את מתנתו היקרה מפיו. 'והשיאנו ה' אלוקינו את ברכת מועדיך' (מתפילות היום)."

"ומהי הברכה של חג השבועות?"

"הנה, אענה לך גם על זה. בזמן שבית המקדש היה קיים, הבאנו קרבן שנקרא 'מנחה חדשה'. מנחה זו סימלה את ההתחדשות. היום הוא יום חתונתנו, היום שבו זוג צעיר מתחיל את חייו החדשים ביחד. היום אנו מחדשים את מערכת יחסינו עם ה'. אנו משתמשים במתנה הגדולה ביותר שלו - בתורתו - כדי להתקרב אליו, כמו שכלה מתקרבת לחתנה. זה מה שאנו עושים ביום זה, בחג השבועות."

זְמַן מִתַּז תּוֹרַתֵנוּ

ילדים ירקים...
 שבועות כמעט כאן. ביום זה קיבלנו את עולם התורה כולו. אנו יכולים להגיע למדרגות רוחניות גבוהות מאוד. אנו יכולים להתקרב לה'. כיצד? ע"י שברית מידות רעות. ע"י לימוד תורה בכל כוחנו. ע"י תפילה מכל הלב. ה' יראה כמה אנו רוצים להיות קרובים אליו ואל תורתו, והוא יתן לנו מתנה נפלאה בחג השבועות הזה.

ילדים ירקים...
 אנו נמצאים בימים האחרונים של השבוע האחרון לפני קבלת התורה. זהו השבוע של מלכות. זהו השבוע שבו אנו מצרפים את כל המידות שעבדנו עליהן לשלמות אחת גדולה. זהו השבוע שבו אנו נעשים מושלמים. השלם הוא יותר מסכום מרכיביו. האדם השלם הוא אדם מאוזן. הוא עקבי. אפשר לסמוך עליו. תענוג לשהות במחיצתו. הוא נותן רחת רוח לה' ולבני אדם. ילדים ירקים, ביכולתכם להיות לאנשים שלמים כאלה. ביכולתכם להגיע למלכות. זהו השבוע שבו אפשר לצרף הכל יחד.